

רביע תם	צאת השבת	הדלקת נרות	מ-*
21:09	20:14	19:24	מ-*
21:06	20:13	19:23	ת"א
21:09	20:16	19:26	חיפה
21:06	20:13	19:23	ב"ט

*לנוהגים 40 דקות: 19:04
חומים עפ"י לוח 'אור החיים'

דיבורים סתורן שיעוריו השבועיים של הרה"ג עופר ארז שליט"א

ימי בין המצרים, תורה ס"ז וסוד המדמה שמט, והאור שלה

בספרי החסידות עמדו הרבה על הנקודה כמו שיש את השמש ויש את האור היוצא כמו שיש פנס ויש את האור היוצא מהפנס, אז רבינו זה לשון הזוהר הקדוש, שיש מאורי אור ומאורי אש. המאורות למעשה הם דברים רוחניים עליונים שאנחנו לא מכירים אותם, בלשון המקובלים זה נקרא מרכבה. יש מרכבה שבקדושה וזה לעומת זה עשה א-לקים, יש גם את המרכבה שבטומאה...

א"א באמת לחיות באמצע..

המרכבה זה מקורות של שפע, חיות, כוחות שהם בעצם מחיים אותנו בעולם הזה, ובאמת לא רק בעולם הזה, כשאדם חי בעולם הזה הוא חי בעצם מהמאורות. המאורות הם כוחות רוחניים שמושפעים אלינו - בזוהר הקדוש ובכתבי האר"י ז"ל יש כמובן אריכות גדולה מאוד גל כל המושגים האלה. זה היכלות, זה מלאכים, זה ספירות, זה בחינה שמשמה מושפע בעצם, מצד הקדושה זה מאורי אור, ומצד הטומאה זה מאורי האש. מעשיו של האדם בעולם הזה הם מחברים אותנו לפי המעשים, לפי הרצונות ולפי הכוונות של האדם, האדם מתחבר עם המאורות האלה או ח"ו עם המאורות האלה. אדם לא יכול לחיות באמת בחלל פנוי. בעלי המוסר תמיד היו אומרים אין דרך מישור, או שאדם עולה, ואם אדם לא עולה הוא יורד, כי אין באמת באמצע, אי אפשר באמת לחיות באמצע - בהמשך נראה יותר בעומק למה אי אפשר לחיות באמצע. כשאדם זוכה ללכת בדרך התורה ובדרך הצדיקים האמיתיים ולהתחזק, למעשה מה אנחנו פועלים בזה? לאט-לאט אנחנו מחברים את עצמנו ואנחנו מקשרים את הנפש שלנו יותר עם הבחינה של המאורי אור, ואם ח"ו אדם הולך עם התאוות ועם המידות ועם הרצונות של העולם הזה, אז לאט-לאט

הוא מחבר את עצמו יותר עם המאורי אש, לכן כל העניין של חורבן בית המקדש שרבינו אומר שזה ביטול (זמנית) של המאורי אור, והתגברות המאורי אש זה היה כתוצאה מעוונות ישראל שגרמו את הבחינה הזאת עד שנשרף בית המקדש..

כל החיות, השמחה והאור האמיתי שלי

אור (מאורות) זה רוחניות של קדושה שברגע שאדם מתחזק הוא מתחיל להתחבר, להשפיע ולחבר את הנפש שלו עם הרוחניות שבקדושה, ולהיפך, כמו שאמרנו זה לעומת זה עשה א-לקים. יש בזה כמה וכמה בחינות, הנקודה הפנימית בנפש שלנו נקראת בחינת בית המקדש והנקודה הפנימית בנפש זה כשאדם יודע ומתחבר עם הנקודה הזאת שאני יודע שכל החיות, כל השמחה וכל האור האמיתי שלי, זה רק להיות בחיבור עם הקב"ה, זה נקרא נקודת בית המקדש.

עזרת השם נתחיל לעסוק בתורה ס"ז חלק שני בליקו"מ, התורה נקראת 'בראשית לעיני כל ישראל' - רבי נתן אומר שבעומק של הדבר יש פה את החיבור של תחילת התורה עם סופה, כי 'בראשית ברא א-לקים את השמים ואת הארץ', זה ההתחלה כידוע, והפסוק האחרון זה 'ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל', למעשה רבינו מחבר את התחלת התורה עם סופה.

רחל מבכה על בניה' ראשי תיבות מערב

רבינו מתחיל את התורה כך: 'בראשית לעיני כל ישראל' כי יש עננין דמכסין על עינא, שהם רומי רבתי ורומי זעירתא, כמובא (ברעיא מהימנא, פינחס דף רנב). וזה בחינת (קהלת י"ב): 'ושבו העבים אחר הגשם' - 'זה מאור עינים, שהולך אחר הבכיה'. כמו שאמרנו רבותינו, זכרונם לברכה (שבת קנא:), שעל ידי הבכי הולך ומסתלק מאור עינים. וזה בחינת שקיעת האור במערב, כי במזרח חמה זורחת ובמערב שוקעת, נמצא שמערב הוא שקיעת האור. וכל זה על ידי בחינת הבכי, שעל ידו מסתלק מאור העינים כנ"ל, שזה בחינת שקיעת האור כנ"ל. כי מערב - ראשי תבות: "רחל מבכה על בניה" (ירמיה ל"א), (כמובא בכתבי האריז"ל), כי שכינה במערב (בבא בתרא כה), והשכינה בוכה ומיללת, כביכול, על ישראל, בחינת (ירמיה ל"א): "רחל מבכה על בניה, מאנה להנחם על בניה כי איננו" - שהיא בוכה על צרת ישראל, המפזרים בגויים ואינם על מקומם. ועל כן שקיעת האור במערב, כי על ידי הבכיה מסתלק מאור עינים, שזה בחינת שקיעת האור כנ"ל. וזה בחינת 'כתל המערבי', ששם השכינה בוכה ומיללת על חרבן בית המקדש, כי ב"מערב" שם רחל מבכה על בניה, כנ"ל. ויש 'מאורי אור ומאורי אש' (עין זוהר בראשית כ:), והם זה לעמת זה. שכשיש כח 'מאורי אור', אזי נכנעין 'מאורי אש', וכן להפך, חס ושלום, שכשנכנעין ונסתלקין מאורי אור, חס ושלום, אזי מתגברין 'מאורי אש'. וזה בחינת חרבן בית המקדש, בחינת (איכה א): "ממרום שלח אש בעצמת", כי נתגברו מאורי אש על ידי שנסתלקו מאורי אור, בבחינת: "רחל מבכה על בניה", כי הבכיה הוא בחינת הסתלקות מאורי אור כנ"ל, ואזי מתגברין, חס ושלום, מאורי אש, בחינת: "ממרום שלח אש" וכו' כנ"ל. למעשה רבינו אומר לנו יסוד מאוד גדול בתחילת התורה

מאורי אור ומאורי אש ומה שקורה איתנו

רבינו אומר שבבריאיה יש מאורי אור ומאורי אש, כשאנחנו מתבוננים במושגים האלה, כמעט כל המהלך, המבנה של העולמות ומה שקורה איתנו זה קשור לשני המושגים האלה שנקראים מאורי אור ומאורי אש - אם נתבונן במושגים האלה נשים לב שיש פה בעצם שני דברים, יש את המאור ויש את האור או האש הבוקעת ממנו...

העלון מוקדש לרפואת הגוף והנפש של כל הפצועים ולחזרה

של כל החטופים, השבויים והנעדרים במהרה בבריאות הגוף והנפש.

ולהבדיל לעילוי נשמת כל הנופלים במלחמת חרבות ברזל - השם יקום דמם!

בעזרת השם, ביחד נניצח!!!

הזמן מחצות ועד סוף זמן תפילת שחרית

חורבן בית המקדש זה בעצם העבודה של היצה"ר כמו שכתוב 'והנחש היה ערום מכל חית השדה', שיש חיות, שמחה ואושר גם מחוץ לבית המקדש, לא צריך להיות פנאט וקיצוני. בגלל שיש כזה כוח ואנחנו לא חיים כל היום בנקודת הדבקות, אחרי הכל יש משפחה, ילדים, פרנסה - אנחנו טרודים באין ספור דברים במשך היום. הבחינה של הטרדות שלנו במשך היום זה שאנחנו צריכים להיות מחוברים כל הזמן לבית המקדש, ז"א שאנחנו מתבוננים איך מעשינו בעצם מוליכים אותנו כל הזמן בחזרה איך להתקרב להקב"ה, אעפ"י שאנחנו יוצאים מבית המקדש ויוצאים מהנקודה הפנימית של החיבור. כתוב בספרים הקדושים שאם אנחנו לוקחים את הזמן ביממה מחצות ועד סוף זמן תפילת שחרית זה העת רצון הכי גדול. נכון שיש את הנקודה של קימת חצות שזה מעלה מיוחדת, אבל בדרך כלל זה מעלות השחר ועד סוף זמן תפילת שחרית, זמן עלות השחר שזה התעוררות החסדים, הכוונה שמתגלה ומתעורר בנפש האדם נקודת בית המקדש, לכן תפילת שחרית היא כל-כך גבוהה שעל-ידי שאדם מתפלל שחרית ועל-ידי ההשתדלות של האדם בתפילת שחרית, אז האדם בעצם מתחבר עם הנקודה הפנימית של הנפש. אבל אחרי תפילת שחרית כל אחד יוצא לעיניו ולמציאות של היום-יום, וזה נקרא 'מרחב ירושלים'...

ירושלים זה עיר, בעיר לומדים, עובדים, חיים, מגדלים לידים, דואגים לפרנסה וכן הלאה, הכל צריך להיות מחובר בעצם עם הנקודה הפנימית של בית המקדש - איך למעשה עושים את זה? איך אנחנו יכולים לדעת אם אנחנו מתחברים עם הבית מקדש, הכוונה עם הנקודה הפנימית, בשעה שאנחנו בעצם עוזבים את הנקודה הפנימית, כשאנחנו בעצם צריכים כן לעסוק בעולם הזה ובגשמיות, את זה התורה והצדיקים מלמדים אותנו. לדוגמא, אדם הוא סוחר ועוסק במשא ומתן, איך הוא יסתובב במשא ומתן ויהיה מחובר עם בית המקדש ועם הנקודה הפנימית? ברגע שהוא עושה מסחר, משא ומתן, עבודה עפ"י ההלכה ועפ"י התורה ובפרט עפ"י היסודות שהצדיקים מלמדים אותנו כי בעצם התורה זה האור הא-לוקי, החוכמה הא-לוקית, והצדיקים הם אלה שמגלים לנו את זה, לכן התורה והצדיקים זה אחד - הצדיקים מגלים לנו בעצם את התורה...

הכוח של 'המטעמים' שהכין עשו ליצחק

ליצחק, והיא בהיכלי מלך הכוונה שהיא תגיע לכל מקום, לתוך בית המקדש, לתוך בית המקדש הפנימי שבתוכנו, ומה זה הכוח הזה? זה כוח דמיוני והחומות של ירושלים זה כנגד, זה הגדרים והסייגים וצריך לדעת שזה נקודה עמוקה...

אם היינו יכולים להיות עכשיו..

אנחנו חיים בעולם הזה ואנחנו חייבים להשתתף בעשייה ובחוויה ובהרגשה בתוך העולם הזה, אם היינו יכולים להיות עכשיו בתוך בועה מבודדת בלי להרגיש את כל הרוחות ואת כל השיגעונות שיש בעולם - הלוואי, זה בחינת גן עדן. בעולם הזה זה לא כך, אדם יוצא מהבית לעיר, יוצא לפרנסה, יותר לעניינים שלו אז הוא מיד נמצא בתוך המציאות הזאת. הבעיה שאין לנו עכשיו את חומות ירושלים, ב"ז בתמוז נפרצו החומות ופירוש הדבר שעכשיו אנחנו חשופים, לכן גם העבודה שלנו היא מאוד קשה, כי זה עבודה מתוך מציאות שאנחנו חשופים לאין-סוף שידורים. אבל עם זה שהעבודה הזאת קשה, צריך לדעת שלאדם היהודי יש את הכוח לברר את זה, וזה באמת חידוש, זה פלא שלנו יש את הכוח לברר את הבחינה של הדמיון. בוודאי שכל הכוח שלנו זה נמשך מהצדיק שברר את זה בשלמות, ע"י ההתקשרות שלנו עם הצדיק אנחנו מקבלים ממנו את הכוח לברר את זה, אבל צריך לדעת שיש לנו את הכוח לברר את זה.

ירושלים זה עיר, בעיר לומדים, עובדים, חיים, מגדלים לידים, דואגים לפרנסה וכן הלאה, הכל צריך להיות מחובר בעצם עם הנקודה הפנימית של בית המקדש - איך למעשה עושים את זה? איך אנחנו יכולים לדעת אם אנחנו מתחברים עם הבית מקדש, הכוונה עם הנקודה הפנימית, בשעה שאנחנו בעצם עוזבים את הנקודה הפנימית, כשאנחנו בעצם צריכים כן לעסוק בעולם הזה ובגשמיות, את זה התורה והצדיקים מלמדים אותנו. לדוגמא, אדם הוא סוחר ועוסק במשא ומתן, איך הוא יסתובב במשא ומתן ויהיה מחובר עם בית המקדש ועם הנקודה הפנימית? ברגע שהוא עושה מסחר, משא ומתן, עבודה עפ"י ההלכה ועפ"י התורה ובפרט עפ"י היסודות שהצדיקים מלמדים אותנו כי בעצם התורה זה האור הא-לוקי, החוכמה הא-לוקית, והצדיקים הם אלה שמגלים לנו את זה, לכן התורה והצדיקים זה אחד - הצדיקים מגלים לנו בעצם את התורה...

ירושלים זה היראה השלימה

ברגע שאנחנו מתנהגים עפ"י התורה ועפ"י הצדיקים, גם כשאנחנו עוסקים בגשמיות העולם, אנחנו מחוברים כל הזמן עם בית המקדש. לכן העולם הזה בכלליות התיקון שלו הוא נקרא ירושלים, מכיוון שכתוב בזהוה הקדוש שירושלים זה נקרא עניין של יראה שלימה. מתי השלמות של היראה? כשאנחנו יוצאים מבית המקדש וכשאנחנו מתחברים עם בית המקדש. למעשה התורה, המצוות, ההלכות והעצות שהצדיקים מלמדים אותנו לנקודה הפנימית, אבל מכיוון שיש יצה"ר מאוד גדול, והנחש היה ערום מכל חית השדה, הוא אף פעם לא אומר לאדם לעשות דברים שהם היפך המציאות שלו, למשל הוא לא יבוא לאדם ירא שמיים ויגיד לו לחלל שבת **כחות הפיתוי של היצר מאוד לא פשוטים** היצה"ר יודע שהוא לא יקשיב לו, הוא לא נמצא בגלל במקום של ניסיון ובחירה בעניין של חילול שבת, הוא לא ילך לחלל שבת. אבל היצה"ר הוא מפתה וכוחות הפיתוי שלו הם מאוד-מאוד לא פשוטים, ולזה צריך את חומות ירושלים. כתוב בספרים הקדושים על חומות ירושלים דברים מאוד-מאוד לא פשוטים, היו הרבה הלכות שקשורות למציאות החומות. יש הלכות של קדושה שקשורים בתוך החומות, לדוגמא כמו שאנחנו יודעים שאכילת קורבן קדשים קלים זה בכל העיר. מי שיאכל קורבן מחוץ לחומות ירושלים מטר אחד, זה נקרא 'שחוט חוץ' וחייבים כרת על זה...

מרגיש טיט קשיים? זה בגלל שאין חומות

מה היסוד העמוק בעצם של הברירה? למעשה כשאנחנו מבררים את זה אנחנו בונים את חומות ירושלים. העבודה שלנו עכשיו היא לבנות את חומות ירושלים וע"י הבנייה הזאת אנחנו מפרידים בין תוך ירושלים ובין חוץ לירושלים ואז אפשר לאכול קדשים קלים. בנפש וברוחניות קדשים קלים זה ללמוד תורה, להתחזק במצוות והמעשים טובים. מה שאדם מרגיש עכשיו קשיים בזה זה כי אין חומות, אז אין גדר איפה אפשר לאכול קדשים קלים, הכוונה ללמוד תורה, להתחזק במצוות ובמעשים טובים. היסוד ל בניית חומות ירושלים זה לדעת את השקר של הס"א, של היצה"ר. זה היסוד הבסיסי ביותר. לכל אדם בכלל בבריאה ובוודאי ובוודאי שלאדם היהודי יש בעצם חיסרון, אנחנו תמיד מתגעגעים ורוצים להגיע לאיזשהו מקום. באמת-באמת אנחנו מתגעגעים למקום שהיינו שם. כל יהודי הגיע לעולם הזה מגן עדן ואנחנו מתגעגעים לחזור לגן עדן. הגעגועים שלנו זה לחזור לגן עדן יותר מכל הצלחות החיים.

קחו חלק בהפצה

הפצה חובקת עולם

של הרה"ג צופר ארז שליט"א

02-650-29-29

OFFERREZ.CO.IL

30,000 בי"ד וצריך עוז הלוואה של 600,000

אפשר לראות את ההטעיה הגדולה שלו בעניין של תאוות ממון. השבוע דיברתי עם מישהו שיש לו סכום של בערך 30,000, 40,000 אלף שקל להשקיע באיזה עסק. הוא כבר הולך לקחת הלוואות, אני מקווה שלא, כי ניסיתי למנוע ממנו, אבל הוא הולך לקחת הלוואות של 600,000, 700,000 אלף שקל. אמרתי לו: תראה, אין לך את כל זה, זה חובות. הוא עשה לי חשבון שעוד חצי שנה הוא כבר יחזיר את כל החובות ומינימום של הרווח שלו זה חצי מיליון שקל וזה אחרי שהוא הוריד את כל הרווחים למינימום. ז"א שהוא כבר רואה את הכל והכל מסודר. כמה אנשים דיברו איתי בצורה הזאת ובאמת הלכו ועשו את המהלך הזאת, וחוזר ממה שהם הפסידו את ההשקעה של השש מאות אלף שקל שהם לקחו חוב, חוץ מזה היה להם עוד איזה חצי מיליון או מיליון שקל חובות, וזה באמת בחצי שנה שהוא דיבר על זה. מדוע זה ככה?

רואה את זה א' ב' ג' - זה כמו מדע מסודר

- מכיוון שאדם רוצה שיהיה לו ממון. אחת מהתאוות הגדולות בעולם זה תאוות ממון כמו שחז"ל אומרים. הרצון של האדם לממון גורם לאדם לעשות חשבונות ויש לו מוח עסקי טוב, והוא עושה חשבונות איך הוא באמת עוד חצי שנה כבר הרוויח את החצי מיליון שקל והוא רואה את זה אלף בית גימל, זה כמו מדע מסודר אצלו. זה שידבר איתי דיבר על עסק של מזון והוא התבסס על זה שכל יום יש לו לפחות 50 לקוחות. הכל זה היה בנוי על זה שיהיו לו כל יום חמישים לקוחות ועכשיו אין לו ספק שיהיו כל יום 50 לקוחות, אבל כמה פעמים עשו כאלה מעשים ואדם רואה אחרי חצי שנה שנכנסים לו 2 לקוחות ביום. הכל הוא ראה נכון חוץ מזה שלא נכנסים לו חמישים לקוחות - רגע, איך לא התעוררת?

להיות בעולם הזה כמו בלש
- הרי סך הכל אתה איש עסקים. זה נקרא המדמה. זה כוח הדמיון של האדם, אח"כ הוא פותח במדיה איזה חוכמות על העסק שהוא עושה ומראים לו שמה שהרווח של השש מאות אלף שקל בחצי שנה הקרובות זה רק אם הוא ממש נכשל, מראים לו את זה והוא רואה את זה חי, אחד ועוד אחד שווה שתיים, הוא רואה את זה בצורה הכי מדויקת. מאיפה כל הטעויות האלה באות? זה נקרא כוח המדמה. היסוד של כוח המדמה זה בעצם הכוח של הס"מ שבא ואומר לאדם: לי יש גן עדן, וכאן אתה מגיע לזה בקלות, בוא תראה איך שאני מביא אותך במהירות. לכן היסוד של העבודה שלנו בנקודה הזאת זה לדעת כל הזמן וללמוד כל הזמן את השקרים שלו. שמעתי לפני שנים מאחד מהצדיקים, האדמו"ר מפריסבורג שאמר לי: אדם בעולם הזה צריך להיות כמו בלש, לשים לב איך היצה"ר מטעה ומבלבל אותנו. הוא נכנס לנו לתוך המחשבות, לתוך הרצונות, לתוך הדמיונות, לתוך השאיפות שיש לנו בתוך הלב, לתוך הרגשות שלנו בלב, הוא מכניס בנו כאלה דמיונות - כנגד זה צריך כמובן הרבה התקשרות עם הצדיק, תורה, וחשוב מאוד גם השיחות חברים. חברים שיש להם יראת שמיים וביחד מבררים את הנקודה זה מאוד עוזר לברר את זה, אבל על כל פנים צריך לדעת שהיצה"ר לא מתיימש לעולם..

אצלנו זה לא למנוע שהחומות לא יפלו.

היצה"ר הוא החסיד ברסלב הראשון בעולם, הוא לעולם לא מתיימש, הוא עובד 24/7, אין לו עניין של שמירת שבת, אז הוא משגע אותנו בכל יום ובכל רגע - לעומת זאת אנחנו צריכים לדעת, אם אנחנו רוצים ועושים את העבודה הנכונה, אפשר לברר אותו. העבודה של הדור שלנו קשה כ"כ כי אצלנו זה לא למנוע שהחומות לא יפלו, החומות כבר נפלו, אין חומות. ז"א שעכשיו הרשת היא בכל מקום, זה מקיף אותנו בכל הצדדים וכל שכן כשאדם בא מעולם הפיתוי, הוא התפתה שנים אחרי כל הבחינות האלה, אז זה כל הזמן חוזר וניעור שוב אבל עם כל זה יש לנו את הכוח לברר את זה..

מי שחווה חוויה אף פעם לא שוכח אותה

אנחנו באמת מתגעגעים מאוד לגן עדן והקב"ה אמר: כן אני שלחתי אותך לעולם הזה, על כרחך, אתה חי ועל כרחך את מת ועל כרחך אתה עתיד ליתן דין וחשבון, זה רצונו של הקב"ה שגוד להסתרה ולכל הצמצום של העולם הזה, אבל מאיפה באנו? באנו משם ומכיוון שבאנו משם אנחנו מתגעגעים לשם. צריך לדעת כלל מאוד גדול, אדם שחווה חוויה הוא אף פעם לא שוכח אותה, גם אם הוא שוכח את עצם המעשה, תמיד יש רשימו (זיכרון או חוויה) בלב האדם. מה שהתורה יודעת כבר כמה אלפי שנים, בפסיכולוגיה גילו לפני מאה שנה בערך, כל מיני חכמים קוראים לזה תת-מודע או רשמים שבנפש אבל הדברים האלה זה יסודות הבריאה ואנחנו מתגעגעים...

אור השלהבת של יהודי בוועד האין סוף

והנחש היה ערום מכל חית השדה - מה הטענה בעצם של היצה"ר? למה שאנחנו בכלל נקשיב לו? הרי רבינו אומר שאור השלהבת של האדם היהודי בוועד עד האין סוף - למה שאנחנו נקשיב לו בכלל? במה הוא מטעה אותנו ומבלבל אותנו? בערמומיות ולא בצורה מפורשת, הוא רק מכניס בנו כל פעם עוד יסוד ועוד נקודה. הטענה שלו בעצם זה: גם לי יש גן עדן, גם לי יש עולם הבא. היצה"ר טוען: יש לי בעצם תענוגים וגן עדן לא פחות של הקב"ה. אם אדם מתבונן על זה טיפה בשכל אפשר לראות שזה שטות והבל. אבל הוא לא נותן לנו להתבונן בזה בשכל, הוא מחזיר לנו את זה, זה נקרא שהנחש לוחש, הוא מחזיר לנו את זה בלחשיה. הוא לוחש לנו: אתה לא מאמין לי שיש לי גן עדן? בוא תבדוק ואני יראה לך שיש לי גן עדן, אני יראה לך חוויות ואני יראה לך הרגשות ותענוגים ותתמודד איתם..

זה לא פשוט להגיע לגן עדן..

החוצפה של היצה"ר מתחילה מהנקודה הזאת שהוא לא אומר שלהקב"ה אין גן עדן, בהתחלה. אח"כ הוא טוען את זה אבל בהתחלה הוא לא אומר שאין להקב"ה גן עדן אלא הוא אומר: תראה כמה קשה להגיע לגן עדן של הקב"ה, אתה צריך לעבוד על עצמך, על המידות, על התאוות, אתה צריך לקיים מצוות, זה לא פשוט להגיע לגן עדן של הקב"ה, ואילו אני נותן לך את זה בחינם. אם פעם עוד היה קצת קשה להשיג את הגן עדן שלו, היום זה הוקל עלינו, הכניסו את זה לתוך מכשירים של 4 ס"מ על 6 ס"מ, דורות מתקדמים, ותראה איזה מהירות, הוא אומר לך, בוא ותבדוק, יש כזה דבר שנקרא גלישה מהירה, הוא מבטיח בפחות משנייה, תלוי, עכשיו רוצים להוריד את זה לאפס נקודה שמונה, אתה כבר נמצא בכל ההיכלות, אתה כבר יכול לטייל בגן עדן, אתה כבר יכול לראות דברים. היצה"ר אומר: אתה אוהב חוכמה? אדרבה, בוא ואני יראה לך, יש לי את כל החוכמה שבעולם, כל דבר שבעולם אני יכול לגלות לך, אני יכול לתת לך את כל האינפורמציה שבעולם, הוא מפתה אותנו והפיתוי שלו מתבסס על הנקודה שהוא אומר לנו: תראה, אתה לא מאמין לי? בוא תבדוק. איך הקב"ה אומר למשה רבינו על הלבנה: כזה ראה וקדש. בוא ותראה, אתה תחליט בעצמך - זה בעצם המלחמה שלנו.

יסוד כל היהדות: לדעת שהוא שקרן ורמאי

אנחנו צריכים לדעת שבעצם היסוד של העבודה שלנו זה ממש יסוד כל היהדות שלנו, זה לדעת שהוא שקרן ורמאי ועל כל דבר שהוא נותן לנו, אח"כ הוא חותך אותנו עם חרב לגזרים, צריך לדעת שזה האמת שלו. אומר הזוהר הקדוש שאחד הפיתויים הגדולים זה נקרא נוקבא דתהומא רבא, זה התאוה הידועה. כל נקודה שאדם מקבל מהתאוה הידועה הזוהר הקדוש קורא לזה חורבה. למה? כי זה מה שמביא את החורבן לאדם, מה שרוה לעולם זה עוד עניין אבל קודם כל לאדם עצמו. את מה זה מחריב? את הנפש של האדם - באותו רגע אדם חושב איזה גן עדן יש לי אבל זה מחריב את הנפש, ככה הזוהר הקדוש קורא לזה, לכן הוא קורא לזה חורבה.

לתרומות והקדשות: 0525-395-985

להצלת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שלומית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יהונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וכו'. אוריאל ושרה עמרם, דביר-אהרון בן אילת, הודיה בת אילת, אהרון בן תנה, אהובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בת אורלי, שיראל בת סגילית, סגילית בת רבקה, אורטל בת שלומית, דבורה בת פני-פריחה, יונתן בן עדנה, אביעד בן כוכבה, אליז בת חביבה, הראל בן אליז, עוז בן אליז, נתמן בן חנה, לאה-רחל בת דנינה, מירי מרים בת ניקול, בת-שבע בת ימימה, שמואל-אליעזר בן עזרי, שלומית בת נדרה ויוסף, אלעד בן גילי, הרב אליעזר בן עטיה, אור בן אליז, דניאל בן מיהר, מירה בת נדרה.

לרפואת: שלומית בת גמאר, יונה בת בניה, שמחה בת זינה, זהבית בת שרה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, רפאל נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, אורלי בת שרה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשיאר, שרונה בת שרה, הרב יוסף נתניאל בן שרה, אסתר בת רחל, תמר-פרידה בת סתן-רחל, חיה-רחל בת עישה, מסעודה קצב בת חוה, יצחק בן מסעודה, יעקב בן אביבה, שלומית בת נדרה ויוסף, מירב בת רחל, תמר דבורה בת יעל, יוסף גיב בן מרים, כוכבה בת מרים שוקת, אסנת יהודית בת עדנה, הרב שלום אירוש בן ימנה.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלף, יעקב מורי בן סעיד, נתמן בן ר' יעקב, לבני בן ר' יעקב, נחום בן ר' יעקב, חיים בן ר' יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, רפאל בן עובדיה חבני, מתתיהו בן רחל, אפרים בן מנחם דב, מרים בת אירן, משה בן ספח, שרה בת ישראל אלטר, הרב ישעיהו בן מזל, שירת-מרים בת שני ורן, שמואל בן יחיא ושרה, שלמה בן בניה, שרה בת לאה, מזל בת אסתר, יחיא סמי בן לאה, בנימין בן לאה, בועז בן רומיה, ארז בן דליה, ישראל בן יעקב גלס, אסתר בת רבקה, משה בן רחל, שמעון בן רחל, נדרה בת גורזיה, יעקב בן פריחה, נסים בן חפסיבה, משה דמתי בן שמחה, אברהם בן לאה, שלמה אליהו בן אסתר, חיים בן רחל, תמר בת שרה, מרסל בת רבקה וירה, שושנה פרחי בת חוה, אברהם פרחי בן חוה, שושנה בת לאה, מרים בת ציפורה, אברהם בן שמחה, ישראל בן אביבה, אדריאן בן רומיה, חנואל חן בן נעמה, שוליקה בת מסעודה, יפת בן מלכה, מ"ה קדושי-מרון בתוכם משה-שמחה בן שושנה, יוסף עוזרי בן סעיד וחממה, אילנה דליה בת טובה, טובה בת כחילה, ר' שמעון הכהן בן הגאון ר' יחיאל פישל, מרת רבקה-מרים בת הר"ר שלמה, שירן בת מרגלית ויוסף, ישראל בן מרגלית, אדל בת ג'מילה, עזרא בן חלוה, דוד בן מרים, סעדה בת שוליקה, יצחק בן לאה, נחשון בן ברכה, לירז בת רחל, אודל בת אילנה, יעל טוהר בת נוגה, סהר הי"ד בן לירן והילה, נאגי בן ירדנה ורעייתו גל גאולה בת אסתר הי"ד, אליה בן חבבה, אילנה בת שרה סבוסה, תקוה בת רודה, יונה אברהם בן רחל, שלום מול בן עישה, יוסף בן שמעון. וכן לעילוי נשמת מרת תחיה בת ברכה ע"ה - אימו של הרה"ג הרב עופר ארז שליט"א.

מוקדש לעילוי נשמת נאגי' עבדוש בן ירדנה ורעייתו גל גאולה בת אסתר השם יקום דמם !!! אור הדעת | פנחס 3

עכשיו ראוי לקרוא ליצר הרע בשם חדש בפרנסה, במשא ומתן, בבית וכן הלאה.

דוד המלך אומר 'אחת שאלתי מאת השם, אותה אבקש שבתי בבית השם כל ימי חיי לחזות בנעם השם' - למה דוד המלך אומר את זה ככה? כי אנחנו עדיין מבקשים שמים: אני באמת רואה את המציאות שאם היה לי מיליון דולר בעובר ושב, אני לא רואה את החיסרון בזה ואני לא רואה בזה פגם ברוחניות - אם הקב"ה מביא מיליון דולר אז אדרבה אפשר לעשות הרבה מצוות והרבה צדקה עם זה. הנקודה הפנימית זה לדעת אחת 'שאלתי אותה אבקש' - זה למעשה יסוד הבניין של החומות וככל שאדם בונה את החומות, הוא מתחיל להיות בתוך ירושלים והוא מתחיל לגור בתוך ירושלים. ירושלים זה הכוונה יראה שלימה, בוודאי שזה מעלה נוראית ועצומה להיות בירושלים אבל כוונת הדברים 'יראה שלימה' זה בכל מקום שאדם נמצא. היראה שלימה הכוונה שכול מעשיו של האדם גם כשהוא עוסק בגשמיות, בפרנסה, במשא ומתן, בבית וכן הלאה, הכל מקושר בעצם עם בית המקדש שזה המקום של 'בלתי להשם לבדו', לכן כשנפרצים החומות זה רק עניין של זמן, כפי שאנחנו רואים לקח 3 שבועות עד ששרפו גם את בית המקדש שזה ביטול הרצון להיות עם הקב"ה...

מאמין שאפשר באמת להיות עם הקב"ה

שריפת בית המקדש זה כשיהודי כבר לא מאמין שאפשר באמת להיות עם הקב"ה, זה בעצם היסוד הגדול של הייאוש, שרבינו צעק בקול גדול שאין ייאוש. השריפה של ביהמ"ק זה שאדם כבר מתייאש מלהיות עם הקב"ה, לכן אנחנו צריכים את הצדיקים שיאירו את זה בתוכנו. בתחילת התורה רבינו מדבר על עננים שמכסים את העיניים. רבינו האר"י הקדוש כותב שכל השבירה היתה בסוד אור העיניים, וזה המציאות שנקראת סוד שבירת הכלים, זה כמובן לשונות של משל בקבלה ובסוד בכל סדר הנהגת העולם, והשבירה באור העיניים זה יצירת מציאות היצה"ר בעולם... כמעט כל המלחמה זה סביב אור העיניים

ספרי החסידות מסבירים שהעניין של שבירת העיניים מרמז שיש יצה"ר מאוד גדול בעניין של העיניים, יש גם קדושה מאוד גדולה, כי באמת האור שנשבר זה אור עליון מאוד - זה מרמז שאם אדם זוכה הוא יכול לתקן את אור העיניים ולהגיע למעלה מאוד גבוהה, אבל עם כל זה כמעט כל המלחמה זה סביב הנקודה של אור העיניים, בפשט זה כמובן לשמור את העיניים, דבר נוסף קצת יותר רוחני זה העניין של עין הרע שמעורר את הקנאה, למעשה זה פגם האמונה. אחת הבחינות בתיקון העיניים זה עין טובה וזה מתחיל מזה שאדם מסתכל בדרך טובה, הכוונה שהוא מלמד זכות, ומקבל את ההנהגה של הקב"ה באהבה ובשמחה.

צריך לדעת שהיצה"ר בא אלינו לפחות ארבע או חמש פעמים ביום, כל יום, ואומר לנו: יש לי גן עדן. איך הוא אומר את זה? מה השפה שלו? זה יכול להיות בתאוה הידועה (ניאוף) זה יכול להיות בתאוות ממון, בכבוד, בגאווה וכו' כל יום הוא בא ואומר לנו: תדע לך, אצלי יש גן עדן ואנחנו צריכים לשים לב למחשבות האלה ולרצונות האלה שמתעוררים בתוכנו, לדמיונות האלה שמתעוררים בתוכנו ולדעת באותו שרגע, הוא שקרן ורמאי. צריך לדעת שיש לנו את הכוח לברר את זה אבל לדעת את המלחמה האמתית. באמת- באמת יהודי יותר חזק בכל הבחינות, כמובן שאנחנו צריכים את ההתקשרות עם הצדיק האמת כמו שרבינו אומר לנו את בהמשך התורה הזאת, וצריך את השיחות חברים וההתקשרות עם התורה והתפילה, עם כל זה יש לנו את הכוח לברר, היסוד של הבירור זה קודם כל לדעת ולהבין, כל הזמן משקרים אותי בדבר הזה, וזה המדמה. זה מה שרבינו אומר: עכשיו ראוי לקרוא ליצה"ר בשם חדש, המדמה. ויש לו ממלכה, יש לו שרים ויש לו יועצים, יש לו פועלים חיילים ועבדים והממלכה שלו נקראת המדיה, הוא שולח לנו כל הזמן שידורים. עכשיו צריך לדעת יסד מאוד גדול, בדור שלנו אין חומות כי הם נפרצו כבר

עבודה יותר גדולה זה לבנות את החומות

החומות נשברו, ז"א שאנחנו בתוך הרשת ובתוך כל הדמיונות האלה ובאמת זה כתוב בספרים הקדושים שמכאן לא ניקח את זה כחיסרון אלא נבין את גודל המעלה של הנשמות שלנו שהקב"ה אומר לנו: אני יכול להוריד אתכם לדור כזה שיש את כל הדמיונות ואתם יכולים לברר את זה. רבי צדוק, החת"ס סופר ועוד צדיקים כותבים שזה הדור הכי גבוה שיכול לרדת למקום פרוץ בלי חומות ולבנות את החומות. יש עבודה למנוע את פריצת החומות כשיש חומות, ויש עבודה יותר גדולה וזה לבנות את החומות, ז"א להכיר בזה שהיצה"ר משקר ומפתה - כל הזמן לחזור ולשנן את זה **מוצא את עצמו בגלקסיה אחרת לגמרי** שאדם כל הזמן ידע שבאמת הטוב האמיתי זה להיות כל הזמן עם הקב"ה, זה הטוב האמיתי. לפעמים היצה"ר מצליח לבלבל אותנו, אחרי הכל אנחנו לא יכולים להיות 24 שעות דרוכים, הלכנו לנוח ופתאום אדם מוצא את עצמו באיזה גלקסיה אחרת לגמרי, פתאום יש לו חללית והוא משוטט באיזה חלל פנוי בגלקסיה, גם כשנמצאים במקום הזה מותר לדפוק על השולחן ולהגיד: זה שקר הדבר הזה, הפיתוי הזה זה בעצם פיתוי של שקר. זה היסוד הכי גדול בעצם במלחמה ביצה"ר, שאנחנו נדע שבאמת החיות, התענוג, השמחה והאושר האמיתי של האדם זה רק בקרבת השם..

פיות ההתחדשות

העצות לתשובה

א

"ממעמקים קראתיך"
 בזמן של לפני הגאולה יש ברור של: **"ויתרוצצו הבנים בקרבה"**, וזו הגלות הקשה ביותר. פי הגלות האחרונה היא מסוג חדש שלא היה עד היום, היא הגלות שבתוך האדם עצמו, שכל יהודי מרגיש בתוכו גם את עשו וגם את יעקב. אלו המריבות הפנימיות שבתוך האדם, עד שהוא לא מבין מה עובר עליו. מצד אחד - פעשו, אדם עובר ליגד "בית עבודה זרה" של

טמאה ומרגיש שיש בתוכו כחות שנמשכים ורוצים לשם, ומיד אחר כך - פיעקב, הוא עובר על יד "בית כנסת" ועומד ומתפלל בדבקות גמורה, בבחינת כל לבו ונפשו בשמים. אחרי התפלה הוא יוצא לרחוב, פתאם יעקב נעלם ועכשו עשו תופס את המקום שלו. האדם רוצה פתאם את כל הרחוב. פעם היה רבנו בפתנה, והיה שם בדחן שעשה הצגה. הוא היה לובש בגדים של כמר, ומיד של רב, וכפה מחליף - פעם של כמר ופעם של רב, ואמר רבנו: כפה האדם

בדורות שלנו, "פעם מלאך פעם גלח", פעם במדרגה כמו מלאכים ופעם כמו כמר. בכדי לברר את כל הפחות האלה באה תורת החסידות, כי אם האדם היה הולך רק על פי מה שרואה בספרים, הוא היה מיד מתיאש, מפיון שכל כמה שעות הוא מוצא את עצמו בכאולה מקומות של נפילות ובלבולים, ונדוקא בגלל שהוא רוצה את האמת, הוא בספנה גדולה להתיאש מעצמו, ולכן כל התורה של רבנו זה ללמד אותנו איך להתמודד בצורה נכונה בתוך הגלות הפנימית הזו.

(מתוך ספרי הרה"ג עופר אהר שליט"א)